

stre og De Konservative syntes ikke, man skulle styrke Nationalmuseet og Den Hirschsprungske Samling og Rosenborg og Willumsen, og de ville ikke have den der Station Next på filmen, og væk med 75 mio. kr. på filmområdet, dér, hvor Danmark lige siger banko på alle numre. De undlod at stemme. Banko på alle numre! Og Kristeligt Folkepartis forslag på et sted, hvor vi lige har fået bevis for, at eksporten faktisk tjener penge til Danmark, hvis man ikke ser på det kulturpolitisk.

Jeg synes, det er et underligt tidspunkt at sende de signaler om kulturen på, netop hvor vi så meget diskuterer danske rødder, så meget diskuterer, hvordan vi skal holde fast i danskheden for at kunne være sammen med alle andre i det internationale samarbejde, hvor folk render rundt på gader og stræder og er bange for at miste det at være dansk og miste vores tro og miste vores sprog og miste vores kultur. På det tidspunkt sender man så et signal om, at de her ting skal vi ikke rigtig bevare, eller vi skal ikke styrke bevarelsen af dem. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

EU-afstemningen den 28. september viste, at der er utryghed i det danske samfund over internationaliseringen, den viste, at der er utryghed i det danske samfund omkring EU. Vi ved også, at der er meget intolerance rundt omkring i det danske samfund, og vi ved, at det alt sammen kun har ét eneste modsvar, og det er, at vi via vores kulturpolitik og vores uddannelsespolitik sørger for, at den danske befolkning er så vaccineret med danskhed, at vi forstår, at vi ikke afgiver nogen som helst danskhed ved at være sammen med andre. Og hvis man er i tvivl om det, kan man jo bare tage ned til det danske mindretal i Sydslesvig, så vil man opdage, at intet sted i verden er danskheden så stærk som dér, hvor de lever i en anden kultur.

Så jeg er lidt ked af den melding. Jeg kunne se, at det var SF og regeringen og CD, der stemte for stort set alle kulturforslagene. Jeg ville så gerne have haft V og K med, men det kan være, at de kommer det en anden gang, det håber jeg, om ikke før, så hvis de engang kommer i regering.

Alt i alt er der vel ikke rigtig nogen revolutionerende ting i denne her finanslov. Der er nogle gode ting og nogle dårlige ting, og det er så det der kalejdoskop, som det altid er. Jeg kunne altså så godt have tænkt mig, at det var lidt bredere funderet, men det var det ikke.

Men traditionen tro stemmer CD selvfølgelig for finansloven. Det har vi jo stort set altid gjort, og det gør vi igen, og så er der det glædelige ved denne debat, at når den er overstået, så er det jul.

Formanden:

Jeg har nu hr. Frank Dahlgaard, hr. Jens Rohde, hr. Thor Pedersen, hr. Thulesen Dahl og hr. Kofod-Svendsen på min liste.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg ville spørge CD's mand, som jo elsker Euro-land, om han kan for mig forklare, hvordan han og andre bare sænker eurostridens lanser og slækker loven om finanser. Før den torsdag i september, jeg vil tro, han den remember, var signalet klart og kort: Bliver det nej, så bliver det hårdt, så går renten helt agurk, så er Danmark EU's skurk, så må alle bæltet stramme, og det vil hele Danmark ramme. Men alt dette skete ej efter folkets klare nej, for da dansken sagde stop, ned gik renten, kronen op, aktierne de steg og steg, og nu vil jeg gerne bede CD's mand fortælle mig, hvem der er et paddekvaj.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Lirum larum Löffelstiel, wer das nicht kann, kann nicht viel! Det er ikke nemt at komme efter den salut her fra hr. Frank Dahlgaard, men det, der egentlig bringer mig herop, er, at jeg gerne allerførst vil complimentere hr. Peter Duetoft for især det afsnit om erhvervslivets beskatning. Det var vel talt, men der er noget, jeg ikke helt forstår, nemlig at når et politisk projekt bliver en fiasko eller en mindre succes, så er det aldrig sådan, at man afskaffer det. Næ, man udvider det. Det er jo CD's hjertebarn, servicejobbene, jeg hentyder til. Man havde en forventning om, at der skulle være 6.500 servicejob i år, og så vidt jeg er orienteret, så er man nået op på omkring de 200-202. Det har altså ikke været nogen succes indtil videre.

Så udvider man det til, at man nu også kan ansætte folk i servicejob i humanitære og selv-ejende institutioner, og man bliver også berettiget til at optjene dagpenge: Hvad er det for en analyse, der bringer regeringspartierne og CD frem til, at netop den her udvidelse skulle kunne gøre servicejobbene til en succes?